

**Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 551/2025
02.10.2025. године
Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јасмине Стаменковић, председника већа, Татјане Ђурица, Бранке Дражић, Јасминке Обућина и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца СЗТР „СТАНОВО ДРАГСТОР“ ПР АА из ..., чији је пуномоћник Илија Влашковић, адвокат у ..., против тужених: 1. СРБИЈА ТП АД Београд, 2. РЕПУБЛИКА СРБИЈА, коју заступа Државно правобранилаштво-Одељење у Крагујевцу и 3. Град Крагујевац, кога заступа Градско правобранилаштво Града Крагујевца, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 2 Пж 1766/24 од 17.10.2024. године, у седници већа одржаној дана 02.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 2 Пж 1766/24 од 17.10.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда 2 Пж 1766/24 од 17.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Крагујевцу 2 П 588/2022 од 09.11.2023. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди према туженима СРБИЈА ТП АД Београд, Република Србија и Град Крагујевац, да је тужилац власник непокретности у Крагујевцу у улици ..., уписаној у лист непокретности број .. КО Крагујевац 1, постојећих на катастарској парцели број .. и то: помоћне зграде, број зграде 1, површине 257 м2 и помоћне зграде, број зграде 2, у површини од 54 м2, са правом коришћења припадајућег земљишта под зградама и земљишта уз зграду – објекат у површини од 218 м2, што су тужени дужни да признају, трпе и дозволе да тужилац на основу пресуде упише своје право у јавним евиденцијама на непокретности. Тужилац је обавезан да туженом Град Крагујевац на име трошкова парничног поступка накнади износ од 238.500,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда 2 Пж 1766/24 од 17.10.2024. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију побијајући другостепену одлуку због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23 - др.закон) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Тужилац је тужбом у овој парници тражио да се утврди према туженима да је власник непокретности у Крагујевцу, у улици ..., уписаној у листу непокретности број .. КО Крагујевац 1, постојећих на катастарској парцели број .. и то: помоћне зграде, број зграде 1, површине 257 м² и помоћне зграде, број зграде 2, у површини од 54 м² са правом коришћења припадајућег земљишта под зградама и земљишта уз зграду – објекат у површини од 218 м². Тужбу је засновао на наводима да је Уговором о купопродаји непокретности Ов бр 959/2012 од 01.06.2012. године, тужени СРБИЈА ТП АД Београд, као ванкњижни власник пренео тужиоцу напред наведене непокретности за које је тужилац у целости исплатио купопродајну цену и ступио у posed. Након спроведеног доказног поступка, судови су утврдили да тужени СРБИЈА ТП АД Београд није био власник непокретности којим је располагао путем Уговора о купопродаји непокретности 959/2012 од 01.06.2012. године јер исте нису биле предмет приватизације над туженим СРБИЈА ТП АД Београд. Стога, закључују да тужени СРБИЈА ТП АД Београд није могао пренети тужиоцу више права него што их је сам имао и применом члана 20 и 33. Закона о основама својинскоправних односа закључују да је тужбени захтев неоснован.

Циљ посебне ревизије није да се преиспитују правноснажне одлуке сходно појединостима конкретног случаја, већ да се кроз конкретни случај реши питање од посебног (ширег) интереса, а које се може подвести под један од основа из 404. став 1. Закона о парничном поступку. Наведено у овом поступку није случај. Наводима ревидента побија се утврђено чињенично стање (ревидент тврди да су спорне непокретности биле предмет приватизације над туженим СРБИЈА ТП АД Београд) и указује на повреду одредбе члана 374. став 1. Закона о парничном поступку што нису правно релевантни основи за изјављивање посебне ревизије. Одлука нижестепених судова у складу је са праксом Врховног суда по којој Уговор о продаји капитала субјекта приватизације може бити правни основ стицања својине уколико су програмом приватизације обухваћене спорне непокретности. Уколико нису обухваћене, као што је утврђено у конкретном случају, то тужени СРБИЈА ТП АД Београд, није могао постати власник, последично томе право својине није могао стећи ни тужилац.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин одлучивања и разлоге на којима је заснована побијана одлука, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за изузетну дозвољеност ревизије.

Стога је, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23), одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија тужиоца, није дозвољена.

Одредбом члана 485. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија у привредним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 25.03.2016. године, вредност предмета спора побијаног дела је 50.000,00 динара, који износ не прелази цензус прописан одредбом члана 485. Закона о парничном поступку, па ревизија није дозвољена.

Стога је применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасмина Стаменковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић